

VĂN DIÊN

Thi thảo
trên những
nẻo mây
thơ



NHÀ XUẤT BẢN
HỘI NHÀ VĂN

V Ă N D I Ê N

Thi thảo
trên những
nẻo mây
thơ



NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

CÙNG BẠN ĐỌC

Mở đầu Văn Diên xin trân trọng gửi tới bạn đọc lời chào hữu duyên trân quý và thân thiện nhất.

Tập thơ “Thì thào trên những nẻo mây” xuất bản lần này là bước tiếp theo trên con đường thơ Văn Diên đã chọn. Là người yêu thơ từ lúc còn ngồi trên ghế nhà trường, tôi được học tập rèn luyện và công tác ở môi trường Công an qua nhiều đơn vị, được trải nghiệm và đập tiếp xúc nhiều lĩnh vực chính trị, pháp luật, kinh tế, xã hội, văn hoá, giáo dục... vừa nghiên cứu vừa thực hành; được tiếp xúc làm việc với nhiều người, nhiều giai tầng xã hội; được tham dự, bồi dưỡng tập huấn, nghe thuyết giảng nhiều chuyên đề của các nhà chính trị, kỹ trị, các chuyên gia đầu ngành của Quốc gia và các địa phương; được trực tiếp tổ chức chỉ đạo thực hiện các mặt công tác ở địa phương cơ sở nhiều năm. Đó là những vốn sống quý giá làm giàu chất liệu cho thơ. Với thói quen nghiên cứu tích lũy tư liệu sống, và đam mê văn

THÌ THẢO TRÊN NHỮNG NẸO MÂY

học, đặc biệt là thơ ca, bằng vốn sống và sự cập nhật diễn tiến của thời đại tôi đang sống, môi trường sống, quan hệ giữa con người với Trời với Đất, Văn Hiến đã gửi gắm, chắt mọt vào trang thơ.

Với đặc trưng của thơ là cảm xúc, chủ đạo là cái tình, thêm giọng điệu đa dạng; dù thế sự gì đi nữa, cái lý nó có hàm chứa bao nhiêu thì thông qua hồn cốt, cái tình, cái cảm nhận, cảm xúc của tác giả biểu hiện ra từng dòng thơ; Thơ hay được tính bằng giá trị nội dung, giá trị nghệ thuật, cái còn lại, còn mãi là thông điệp truyền tải. Cao hơn nữa của thơ có lẽ là giá trị lịch sử, giá trị sáng tạo... tất nhiên được đánh giá bằng chuyên gia học thuật, bằng đại chúng và kiểm nghiệm bằng thời gian.

Thế giới thơ cổ kim đông tây sao kể xiết; chỉ riêng ta đã là đất nước của thơ ca, dồi dào phong phú, xanh như lá sắc màu như hoa; cảnh thức của người làm thơ là chọn sắc thái, đề tài nào là thế mạnh là cái riêng có của mình mới là vấn đề. Thơ của Văn Hiến trên nền cảm thức và trải nghiệm trên các nền nêu trên.

Một vấn đề đáng quan tâm hiện nay, chúng ta biết thời đại công nghệ 4.0, ứng dụng trí tuệ nhân tạo (AI) vào nhiều lĩnh vực cuộc sống; cảm xúc của thơ thì AI cũng đang xâm nhập và phát triển. Văn Diên cũng đã nghiên cứu và thử nghiệm công nghệ mới này, nhưng cảm xúc và ý tứ sâu sắc của con người thì AI chưa đáp ứng được. Số bài trong tập này 100% là cảm xúc thật, “Nature” của Văn Diên.

Điều cuối cùng muốn tâm sự cùng bạn đọc, Văn Diên người yêu thơ làm thơ, nhưng chỉ số thông minh về ngôn ngữ thì có hạn, vài trong cái vô vàn. Đặc biệt cái mê mải thì nhiều, cái xuất thần thì ít; chắc chắn chưa đáp ứng được nhiều, và còn nhiều khiếm khuyết mong được đón nhận và chia sẻ của bạn đọc.

Một lần nữa trân trọng cảm ơn./.

- TÁC GIẢ -

THÌ THÀO TRÊN NHỮNG NẸO MÂY

NHỮNG BƯỚC THƠ TRÂM HÙNG, VẠM VÕ

- Đỗ Hàn -

(Đôi điều cảm nghĩ khi đọc Thì thảo trên những nẻo mây - Thơ Văn Diên - NXB Hội Nhà văn - 2024).

Được Văn Diên cho đọc bản thảo tập thơ thứ 5 của anh. Tôi mừng!

Mừng vì ở anh toát lên là người rất yêu thơ, rất nung nấu cẩn trọng với thơ và rất đa dạng về đề tài, nhiều lĩnh vực khó. Có cả thơ cho Thiếu nhi nữa!

Đến tập “Thì thảo trên những nẻo mây” này, anh vẫn trung thành theo đường đi cũ của mình. Đó là mảng thơ Chính luận thế sự. Một “dòng” thơ rất khó viết hay.

Thế mới biết Văn Diên đều tìm lối đi khó, nhiều trắc trở để đi. Cái bản lĩnh rất quý của người làm thơ trong thời “loạn thơ” ngày nay!

Chúng ta ai cũng biết: Thơ có hai loại, thơ có tình và thơ có tí. Thơ có tình làm người ta rung

động, thơ đập vào cõi lòng; còn thơ có tứ làm người ta sảng sốt, thơ va vào con tim! Cuộc đời người làm thơ chỉ mong có một vài câu thơ có tình hoặc có tứ để bạn đọc nhớ, thế là may!

Văn Diễn từng trần trở: Thơ Chính luận thế sự khó có tứ. Bởi để bạn đọc hiểu hai ba lớp nghĩa của câu thơ có thể dễ bị suy diễn...

Hai nửa hiện nay bạn đọc đã biết nhiều thông tin qua mạng, qua báo chí, nay viết thơ về những vấn đề nóng hổi ấy, cần nói rõ hoặc khái quát vấn đề, hoặc nữa cần có cái nhìn mới, góc cạnh mới của vấn đề mới mong bạn đọc chia sẻ và tâm huyết.

Nhưng mừng thay, tập thơ trên 160 trang, tập hợp các chiêm nghiệm của anh qua 4 năm, từ 2021 đến 2024 đã bước sang nhiều lĩnh vực, thơ tình có, thơ thế sự có, thơ về nghề cũng có, dù mảng thơ Thơ Chính luận thế sự vẫn là chủ lưu.

Nói về thế sự như Chống tham nhũng tiêu cực với công cuộc đốt lò do Tổng Bí thư của Đảng khởi xướng, đến Kinh tế hội nhập, rồi Xây dựng

THÌ THẢO TRÊN NHỮNG NẸO MÂY

nông thôn mới, kinh tế tri thức, Trí tuệ nhân tạo (AI)... lĩnh vực nào Văn Diên cũng xông vào.

Từ chuyện trong phạm vi lớn như “đốt lò” đến chống dịch Còvitd, chiến tranh Nga - Ucraina... đến chuyện bất ngờ như bão lũ miền Trung, cháy chung cư ở Cầu Giấy, thơ về Ngày Thương binh liệt sỹ... chứng tỏ Văn Diên vẫn đầy năng lượng để “lấn” vào đời sống hằng ngày.

Cũng những vấn đề thời sự nóng hổi diễn ra, ngỡ như tối lại, nhưng qua những câu thơ của Văn Diên lại thấy lóe sáng sáng ra, thế sự và sự hiểu biết mới dám nghĩ dám nói:

“Lệ thì cũ, luật thì không

Vẫn mong trái đất nổi giông một lần...”

(Ong và Kiến nâu)

Hay như: “Toàn cầu viễn cảnh cần thay máu

Nỗi lo đâu chỉ để lo âu...

(Áu lo)

Và đây nữa :“ Vẫn mong gió mát triền đê

Học làm tử tế mà về kiếp sau...”

(Xác lòng)

Những tập trước, ít thấy những câu như thế ở Văn Diên!

Mình thay, những câu thơ tình và thơ về nghề đã được Văn Diên làm cho người đọc ám ảnh gây chú ý. Dạng như “Từ bản sắc em khắc vào thom thảo...” (Điệu múa bên tháp Ponagar) hoặc là: “Đập diu công nghệ tiến nhanh/ Con dò nát có vá lành câu thơ” và rồi suy ngẫm về thơ đương đại “Tình yêu thì vẫn nên thơ/ Câu thơ thì vẫn đang chờ muối phơi?”. (Đi tìm cái lý thơ nay).

Đọc thơ Văn Diên có cái thú là càng đọc càng thấy nhiều vấn đề của xã hội còn bề bộn thậm chí đáng lo. Nhưng bạn đọc có thể thấy trách nhiệm của mình cần cao hơn với những gì đất nước quê hương đang cần.

Đặc biệt nhất là thấy cuộc sống vẫn ảm áp và nhiều thứ đáng tin để nhìn và đi tới tương lai.

Thơ Văn Diên ít có cảnh báo, dự báo nhưng gieo nhiều khát vọng!

Vốn là luật sư nên thơ anh có tính logic cao và vấn đề anh nêu thường được lật đi lật lại khiến người đọc phải chú tâm và suy ngẫm.

THÌ THÀO TRÊN NHỮNG NẸO MÂY

Về nghệ thuật ngôn ngữ, Văn Diên vẫn hay dùng những từ ghép lạ dạng như “ứng linh” “giáo rĩa”, “những nho”, “dôi tra”, “lùi luôn”... hoặc anh hay đảo ngữ những lời trong Tiếng Việt: “bính quyền”, “dối gian”, “rọt rành”, “nghiệp doanh”, “đó đom”, “luyện lưu”, “sánh so”...

Đùng ít và đặc địa, tôi nghĩ có thể tạo nên nét riêng, rất có thể là một “thương hiệu” rất Văn Diên. Nhưng e rằng trong tập thơ anh dùng hơi nhiều, nên cảm giác dễ gây nhàm chán.

May mắn được đọc Văn Diên từ những tập đầu. Đến “Thì thào trên những nẻo mây”, cảm thấy Văn Diên đã đổi mới nhiều. Đổi mới so với chính anh và đổi mới cùng bạn thơ. Thơ anh trầm hùng hơn, vạm vỡ hơn!

Mừng cùng bạn thơ.

Trung Thu năm Giáp Thìn - 2024

Sáng xuân

Thế kỉ chặng đường ánh hào quang

Mỗi mùa xuân đến lấp lánh vàng

Đảng của Bác Hồ người khai sáng

Khát vọng xuân nay nhịp hành trang.

Giòn tiếng cười xuân

*Đường như còn chút cuối đông
Ngạt ngàn thế cảnh ruộng đồng đông vui
Chợ hoa ngậm ngập sắc tươi
Đào lan mây mảy nụ vời vợi xuân
Nắng choàng áo lụa gieo vần
Bao ngày chuyển đổi nông dân thêm mùa
Rau màu hoa trái chen đua
Lên xe muôn nẻo chuyển đưa sớm chiều
Xanh vàng tím đỏ tin yêu
Đón xuân đón cả nắng chiều bội thu.*

Ánh màu thu

Tình yêu thật lung linh huyền diệu

Tô sắc hoa hình thể tâm hồn

Bờ xa chiều mong manh dễ vỡ

Ta nâng niu chân quý mãi còn

Tình yêu thật bình dị sắt son

Luồng hơi thở, sợi vun sự sống

Miền man sóng giấu trong phẳng lặng

Lửa ủ lòng hun những tầng không.

Sắc xuân

Vẫn bảo thời gian thẳng
Trắng một chiều đi thôi
Đã đi không trở lại
Nếu giữ nào không trôi?

Có thời gian vòng tròn
Quay tới sáng ngày đêm
Qua đông tàn xuân đến
Thử thách hoá vũng bèn

*Có chu kì thời gian
Hình sin biểu nổi chìm
Hoá thời gian nhanh chậm
Hồng nhịp đập con tim*

*Đây một mùa xuân chín
Ẩn trong ngàn sắc xanh
Trong trầm hương toả ngát
Gọi tình yêu long lanh.*

Vào xuân

Thế rồi tết đã sang xuân

Đư âm còn lại những vần nắng say

Ngọt ngào thật sự rủi may

Đắng cay sự thật ép cây uốn mình

Đào mai phai thắm còn xinh

Chồi non lộc biếc vào xuân xanh ngời.

Àu ơ

Ừ trăm triệu rồi đâu nào có thiếu?

Như chiều hôm sao lẻ chiếu giữa trời

Bao vận mệnh tư lệnh cò chơi với

Làn gió nào cho khoáng tối bữa theo

Mỗi thế hệ có sắc vàng rọi chiếu

Hỏi vì sao không vì diệu hôm nay?

Trời định chế hay con đường giáo dục?

Mãi hao gầy... mẹ con ấy àu ơ.*

**mẹ con: đất mẹ con dân*

Cơ hội, người cơ hội ?

Cái ước muốn sắc màu cảm thức

Người tham vọng tìm phương cách để đi

Vàng hay thau trùu tượng nhĩng vì

Cơ hội đến cho ai vì ai thu hái

Cơ hội xanh người vì mọi người còn mãi lan xa.

Bán mua

Từ ngày kinh tế lên ngôi

Bạc tiền tung tẩy chiếm nơi tôn thờ

Chốn thiêng nào hóa ngu ngơ

Lưu manh nào hóa bến bờ phẩm oai

Núi cao dậy tiếng hú dài

Sông sâu biển rộng đo ai đo lòng?

Từ trên trời rơi xuống vực sâu

Ta bà sinh ra chủ thể quyền tiền

Sinh ra kế ước khắc chế những khùng điên

Kiến tạo bình ổn vũng bèn giàu mạnh

Vội vời danh thơm bội lòng tin người gửi gắm

Loá tham si hoá cáo hổ ruồi tuột hố rơi sâu.

Bão mặt trời

Đang xuân đỏ trận mưa rào

Đỏ mưa

Đỏ cả trời cao sóng từ

Tiếng mưa

Sầm sập rú u

Bão từ bội nhiễm

Lắc lư bao người

THÌ THẢO TRÊN NHỮNG NẾO MÂY

Đúp mưa

Thiết bị dân hồi

Rau màu hoa trái đã tươi

Jéo lòng

Ai nghe

Tiếng đất đục trong

Mẹ thiên nhiên khóc

Còn bông lời ru.

Người ngăn giặc lửa vì Dân

Em đến thăm anh chiều nắng thu chang
Nơi anh đóng quân dàn hàng cứu hoả
Như chiến mã thốc chồm lên phong toả
Mỗi khi cần cất tiếng kẻo đồn xa

Em nhớ không ngày áo trắng tuổi hoa
Chùm phượng lửa em trao anh ngày ấy
Theo năm tháng đưa anh vào nghề vậy
Giờ bên em anh kiêu hãnh tự hào

THÌ THẢO TRÊN NHỮNG NẸO MÂY

*Em hỏi anh giặc lửa có khi nào
Voi hung dữ giảm hiểm nguy tàn hại?
Người chiến sỹ Tổ quốc cần không ngại
Anh yêu nghề đầu quân dẫn sả thân*

*Đã biết rằng ngăn giặc lửa khó khăn
Nguồn tại chỗ có nhân dân giúp sức
Luôn cảnh giác kiểm tra phòng tích cực
Vẫn rủi ro rình rập đó nào xa*

*Hôm nay đây từ Cầu Giấy Quan Hoa
Hung thần lửa lại cướp đi lần nữa
Anh ngã xuống đất mẹ bao chất chứa
Em tự hào anh chiến sỹ vì dân.*

Bất thường

Ô hay

sao lắm bất thường

Chuyển giao lên xuống

bình thường bao nhiêu...

Đẻ trên

đỉnh chóp cao siêu

Đang như toà tháp

hoá điều đứt dây

THÌ THẢO TRÊN NHỮNG NẾO MÂY

Cái nghề

oan nghiệt nghiệp dày

“Lên voi xuống chó”

xưa nay đã từng

Luân thường

bông lộc nào chừa

Ái vì công bộc

thiết cùng nước non

Lập công

ghi tạc mãi còn

Khoét dân đục nước

thì còn ô danh...

Ruột thịt, ruột rà đâu đó phôi pha?

*Thời “Đèn nhà ai nhà nấy rạng”, sao cộng đồng
cố kết*

*Bấy lâu sáng công cộng, cộng đồng lại sáng tới
mặc ai*

Ừ nói đi, lỗi thị trường mặt trái

Nghĩ lại, sao len lõi nhiễm độc cả máu mủ ruột rà?

Tâm linh báo động đỏ dòng họ, gia đình ta.

Bão dai

*Thường thì bão lớn đổ nhà
Co- vi nhỏ xíu thế mà bão to
Kít gì nó ngoáy nó dò
Đưa bao "nhà" lớn ra tro đổ kền.*

*Cũng là thiết bị dự cần
Về đưa quócá nữ nó vằn nó xoay
Ây à, Ây - ÍC "đội bay"
Đưa bao " nhà" bự cửa này hóa sâu.*

*Chuyến bay giải cứu giải sầu
Gây ra thành bão bóp hàu kiều dân
Thế là lần nữa... dân cần.
Hứng đản ưu việt lừa dân vào cầu.

Tiền- quyền trộm quẩn quýt nhau
Làm cho hoen ố phai màu tin yêu.*

Củ lò thành tịu

*Ít bữa tin thời sự
Ngành, thành, tỉnh nọ này
Lại đến mức nghiêm trọng
...Tươi khô cháy củ lò*

*Thành tịu hay cam go
Tuỳ thế, góc, tầm nhìn
Phía nào thấy lỗ hổng
Phía nào còn niềm tin?*

*Cách mạng là triệt để
Thì không thể thiếu chiều
Hãy xem từ căn bản
Củ lò âu một chiều*

*Vẫn bảo có lông nhốt
Vẫn bảo rào là chính
Sao càng cao quyền bính
Càng sinh hổ phá rào*

*Căn cơ nào giải pháp
Xem ra phải nhiều bài
Đến lúc rồi cấp thiết
“Diên Hồng” kế hôm mai.*

Bất diệt

*Có tất cả thứ
có sinh có diệt*

*Trong lòng mẹ
bất tử trường sinh*

*Có những tên
biết trong hạn hẹp*

*Vũ trụ hay Thượng đế
vẫn hay*

*Cho ta hỏi
linh hồn người bất diệt*

*Thì thơ sao không bất diệt
Hỡi người?.*

Còn em với lại xuân thì

*Thị trường hoang dã gì đâu
Tiền quyền nó quẩn quýt nhau tung hành
Không có vùng cấm lữ thành
Làm sao rõ được sâu kền trên cao
Bước chân Minh Tuệ* loé sao
Quyền tiền rồi có tu vào thiện minh
Có tên AI* đã lập trình
Thì ra thế giới cõi tình nhựa đi
Còn em với lại xuân thì
Xuôi mùa trăng ấy vẫn khi khuyết tròn.*

* Thích Minh Tuệ

* AI trí tuệ nhân tạo

Vấp ngã bên bờ tuyệt vọng

*Đường đời đâu sẵn phẳng, đâu sẵn lối sáng rộng
Bước tối đêm, gối bên đời rui ro ngáng trở*

*Từ hoang sơ sinh tồn, ngát ngạt tình cảnh
Như Đấng trên cao thổi muôn nỗi con người
Ai can đảm làm bệ đỡ, vấp ngã mẹ thành công.*

Cuối đông

*Giọt mưa đông lầy phây buốt giá
Động trên cành trút lá khảng khiu
Trưa về quang mây hưng hứng
Gió se se gọi khoảng xuân về*

*Trong đám cô nhạc cười rục phong đở
Mơ thấy xuân mừng hạnh phúc lứa đôi
Đoàn xe hoa đưa dâu rẻ phấp phới
Nước mắt cô dâu hóa kiếp triệu xuân cười*

THÌ THẢO TRÊN NHỮNG NẸO MÂY

*Cánh đồng hoa đang rập rùu kũu kịt
Quả mọng mông hoa chũm chũm lá non
Như gọi của báo tết về ngang ngõ*

*Ai đổ mồ hôi xưa đông cho kịp
Ai lựa là pháp phối chợ hoa
Xứ nhĩn quê tôi hối hả vào xuân.*

Chợ

*Bao năm từ đất đến trời
Ai người hiểu được cuộc chơi thị trường
Vẫn là cái chợ giao thương
Chốn nơi góp nhặt bát phường bán mua
Tiêu giao kẻ chợ tứ mùa
Chợ tình chợ chữ gói bùa thành thơ
Nơi nào chợ họp theo giờ
Nơi nào hội họp đợi chờ trăng lên*

THỊ THẢO TRÊN NHỮNG NẾO MÂY

Lạ thay quốái chợ ảo điên

Chợ nơi âm phủ chợ trên sân giời

Thú gì càng cấm càng chơi

Đâu vôi bạch tuộc đánh hơi mùi tiền

Bao nhiêu vòng xoáy bính quyền

Bấy nhiêu thân hũu gấn tiền xoắn xoắn

Thị trường hóa túp lều tranh

Nếu không minh bạch cạnh tranh so tài.

Thì giờ thước đo vàng ngọc

*Thời gian sáng tối vòng quay không trở lại
Sớm muộn nhanh chậm, tím biếc dần trở mãi*

*Thì giờ thói quen nếp sống làm nên thay đổi
Thời cơ từ đất đến trời, tùy ở con người
Thì giờ nào qua đi, tuột mất thăm thăm tiếc nuối
vội vùi*

Cái thời

Cái thời dơn chữ khát vàng

Chạy khôn chạy dại mua sang bán hèn

Cái thời giả học tô tên

Lấn danh vị hão lòe thiên hạ nào

Cái thời thiếu nắng thừa sao

Ái lường sức gió bước vào cuộc chơi?

Áo làng đã rộng tôi ơi

Thì sao tôi biết biển ngòi sóng xô.

Còn đó nỗi lo

*Cơ đồ vận hội chưa từng có
Vị thế nâng tầm sánh năm châu
Cái giá phải trả bao xương máu
Nồng nàn son sắt với sắc màu*

*Còn đó thách thức không hề nhỏ
Nội tâm như giặc nhức nhối đau
Toàn cầu viễn cảnh cần thay máu
Nỗi lo đâu chỉ để lo âu*

THÍ THẢO TRÊN NHỮNG NẾO MÂY

*Nỗi lo tụt hậu đâu đã hết
Nỗi buồn ma đạo chẳng hề phai
Phúc vì đỉnh cao còn ánh sáng
Thiện lành nề thói chỉ một mai*

*Tái sản một đồng đâu nào dễ
Vận hành đồ sộ cực khó mơi
Nguồn còn hạn hẹp đâu dễ đổi
Khát vọng đường dài tri thức ơi...*

Chung chia

Giật mình thấy tiếng rọt rành

Đồng sàng

Nhà cái nghiệp doanh

Kim tiền

Cung cầu

Danh lợi xoắn nghiền

Củ lò lồng nhốt

Đương nhiên

Bập bùng

Trái ngang ngang trái

Chập trùng

Kế bên góc rẽ...

THÍ THẢO TRÊN NHỮNG NÉO MÂY

Mọc ung nhọt nhiều...

Đân vũ chung bước hành trình

*Đân gian múa tập tầm vòng nhảy sạp sòn đô
Í a chèo nẩy xa lác xa lơ cộng hưởng ... tango*

*Thế giới sập sinh thế giới hòa mình vũ điệu
Hiệu ứng dance tiếp lửa quẩy ngạt ngàn đồng điệu
Vui khoẻ dân vũ thay đơn lẻ chặt chẽ nhóm ta đi.*

Chênh chao xanh

Từ tự cung tự cấp
Nguyên thủy tiền ra đời
Lúc đầu vật ngang giá
Trái tít mù buông khơi

Từ ngày tiền điện tử
Toàn cầu hóa cuộc chơi
Nơi nào giỏi tiết chế
Ở đó ít bay hơi

Tiền có thật có ảo
Chao đảo sóng thị trường
Cán cân và khốc liệt
Cả cá mập cá mương...

THÌ THẢO TRÊN NHỮNG NẸO MÂY

Chuyện dở khóc dở cười

Khóc cười ừ nhỏ thôi

Thoi thóp chìm la liệt

Đại chúng nào còn bơi

Đân với nước cần lực

Cậy chủ lực doanh nhân

Làm sao giữa thân hữu

“Cách mạng màu”... an ninh

Đâu bong bóng hững khởi

Phơi phới bền niềm tin

Tập đoàn xanh lớn mạnh

Khát vọng mới thành tên.

Chiều đông Quảng Bình

Tím đông Đảo Yến Vững Chùa

Loáng loang làn khói gió lùa lạnh lay

Thương xưa mẹ Suốt chèo tay

Đẻ giờ Nhật Lệ giăng mây thiên đường

Đòng sông in bóng quê hương

Mặt trời dáng toả yêu thương đất lành

THÍ THẢO TRÊN NHỮNG NẾO MÂY

*Phong Nha động dấu thiên thanh
Điệu kỳ ảo thực kết thành tình yêu
Âm vang non nước sáo diều
Vàng trong ký ức những chiều mênh mang*

*Đêm đông Đồng Hới sao giăng
Đát vàng Nhật Lệ non trăng gió mềm
Quảng Bình tiếng mẹ ru êm
Một lần đến mãi nỗi niềm không phai*

*Đầu đi muôn dặm đường dài
Trong tim xứ Nhãn con hoài mang theo.*

Dịch thù gần súng đầu có xa

Tháng ba về

Mùi rét đông nắng xuân tắm gội

Thiên nhiên con người trẻ lại

Vạn vật như vẽ mới nhành xuân

Tháng ba về

Phụ nữ thanh niên

Không gian rộng mở

Cái đẹp diễn phô

Sắc hoa tiếng cười rộn rã

Thế giới mùa yêu đương

THÌ THẢO TRÊN NHỮNG NẸO MÂY

*Vì đâu ngấp ngựa nghịch cảnh?
Dịch dã hoành hành
Ngổn ngang hậu dịch hệ lụy
Xung đột đùng độ chiến tranh
Đù gầm xiết xe tăng pháo cao xạ ở xa
Lo ngại bất ổn
Đổ nát tang thương chết chóc
Kích hoạt sẵn sàng
Loang bùng phát đối đầu
Nguy cơ thế chiến xảy ra
Đâu còn xa lạ*

*Tháng ba về
Màu trắng ta đi
Trình nguyên hữu nghị
Tôn giáo hòa bình
Thế giới hữu hình
Xanh trong ước mơ.*

Độc vị

Đàn bà độc vị đàn bà

Bằng đèn pha...

Đù có bao nhiêu lớp phủ

Đàn bà vẫn khui ra

Cây gỗ mộc

Đàn bà độc vị đàn ông

Bằng dao tĩa

Đù cứng hay không

Vẫn tĩa lại

Theo ý mình

THÌ THẢO TRÊN NHỮNG NẾO MÂY

Đàn ông đọc vị đàn bà

Bằng bài ca...

Mất

Cả thật giả

Lẫn khéo, duyên

Nên đàn ông

Bơi biển rộng

Vẫn chết đuối...

Sao đếm số

Trong vũng lầy.

Lời ru Tam Đảo

Về đây Tam Đảo núi cao

Nhật nhòa bóng nắng xôn xao bình bồng

Sáo quê công nắng sang sông

Ta về phố núi kiêu công thiên thai

Tôn nghiêm những chốn đền đài

Hương rừng quánh đặc quện hoài phố đêm

Điệu múa bên tháp Ponagar

*Oi em gái nở nụ cười cùng nắng
Bông hoa lan ngấn muốt trắng đưa hương
Có phải Mẫu từ mây trời tỏa hương
Đáng hình em tạc hình tượng ngàn xưa*

*Truyền từ Mẫu bao ứng linh chất chứa
Lướt ngón mềm rập riu sóng đơm hoa
Như mặc khải em điểm thành bức họa
Hương trầm bay thơm một đóa Chiêm Thành*

*Đây xứ sở trắng vàng xanh lấp lánh
Phố vươn cao soi bóng biển dạt dào
Từ bản sắc em khắc vào thơm thảo
Trống kèn* Cham nơi tạo hoá vang ngân.*

* Trống paranung, ghi-năng, kèn Saranai biểu tượng cho con người Cham

Em biển và mặt trời

(Tặng V.H.K.N)

*Em đứng trước biển ban mai ló rạng
Mặt trời bên kia ngụp lặn mở lòng
Biển ở giữa mặt trời tan vào sóng
Em đứng nhìn quên xóa bóng một người*

*Em có biết mặt trời kia chơi với
Là bóng anh đi theo suốt hành trình
Òa theo sóng tan trong em thức tỉnh
Hòa biển xanh say tiếng hát tình anh*

*Em bình dị đâu cần chi lấp lánh
Rất đàn bà sợ gió chướng làm xiêu
Đứng trước biển hạt nắng tròn dọi chiếu
Thật như mơ em đang hứng mặt trời.*

Đi tìm lời giải cho ta

Làm người

đích thực là người

Bẩm sinh cộng với

trải đời dần thân

Sở trường

khổ luyện

chuyên cần

Ai trời cho ít duyên lành

danh lưu?.

Giông chuông

Tưởng một thời im hơi giặc già
Đổi mới rồi trời sẽ xanh trong
Sao mãi hoài oán than nóng bỏng
"Chạy" chưa từng, "phá" đến chuyển rung...

Có âm thanh không thành tiếng động
Mà nước non rung chấn vô cùng
Sâu hổ chúa vô lò có sống?
Vẫn động trời năm tháng không vui...

THÌ THẢO TRÊN NHỮNG NẸO MÂY

*Đã đến lúc giả đờ chơi với
Kẻ lủi lủn, người rút cuộc chơi
Kiến tạo mới "lông" rồi khó hỏng
Giống hồi chuông cảnh tỉnh muôn người*

*Cá nước trong có giấu quấy đục?
Sạch công đường người có công mình?
Đầu quanh mình tối đêm góc khuất
"Đầy tớ" ta tự cháy sáng mình.*

Đi tìm cái lí thơ nay

Qua rồi
đói khổ trường chinh
Câu thơ vắt vẻo
để thành hôm nay

Thời nay
dư dả đủ đầy
Tìm câu thơ chấp
cánh tay tinh thần

Đập dìu
công nghệ tiến nhanh
Con đò nát
có vá lành câu thơ

Tình yêu
thì vẫn nên thơ
Câu thơ thì vẫn
Đang chờ muối phoi?.

Đêm Tam Đảo

(tặng VHKN)

*Em khoe sắc bông hoa chồi từ đất
Trên tầng cao qua ô cửa trắng vào
Thấm xanh núi mờ khói sương Tam Đảo
Chúa Thượng Ngàn thì thầm bảo gió sang*

*Em ngây ngất cùng hương rừng mây trắng
Giọng ai trầm theo em mãi vào đêm
Có phải Thánh Sơn Tinh dìu đưa đến
Anh làm Lạng Liêu kiệu đón em về.*

*Rừng che bão nắng bên thềm
Núi cao lặng tiếng rừng thiêng nhủ người
Tựa tôn tìm tiếng gió trời
Khói sương lưng núi ru lời khói sương
Ta trong cỏ biển vô thường
Bài ca còn ngỡ chín phương mười chò
Thiên đường xanh trắng mộng mơ
Gió ngào ngọt gió ơ hờ...bồng ru...*

Đặng đót ngọt ngào

Tình yêu là gì

Sao người đời khát

Bao la cái đẹp

Tình yêu đẹp hơn

Tình yêu khó tin

Ai tìm ai giữ

Từ bao giờ nữa

Mảnh ghép nửa mình

Mỉ từ người dung
Từ trong đáy lòng
Trong nhau chứa đựng
Đắng ngọt ngào

Hạnh phúc là gì
Tìm đến bến bờ
Sao còn rình rập
Trộn lẫn bơ vơ

Bất hạnh ngu ngơ
Man mác nắng chiều
Nhạt khô bám đuôi
Ngọt đắng tình yêu.

Giặc nội xâm

*Chống tham nhũng tám năm tổng kết
Nghe con số vui giật cả mình
Được mất đấy đâu là thành tích?
Tội phạm ẩn con số chứng minh?*

*Chưa gọi giặc chưa có liên minh
Cái thói tham chủ nghĩa cá nhân
Thời Bác Hồ chăm lo giáo rũa
Thế hệ vàng của nước của dân*

*Giặc nội xâm ma quỷ lớn dần
Càng tinh vi chui luôn đại diện
Ăn cơm dân khoác áo chính phủ
Lúc vào lò sẵn bài đại diện*

*Giặc nội xâm đâu chỉ vợ tiền
Thao túng cả binh quyền chính sách...
Biến hệ thống đời này kiếp khác
Dưới bàn tay bạch tuộc nhùng nhơ*

*Giặc nội xâm tà giáo tôn thờ
Ngược đạo lý lương tri lương thiện
Và đa dạng loại hình thủ đoạn
Có không ta nhận diện khó lường*

*Phòng ngăn giặc rào mình giữ chốt
Nhốt trong lồng kiểm chứng đôi tra
Đấu phong trào phong ba bão táp
Thiết chế bền vững bước tiến xa.*

Đường đời mở ra

Đã từng đèn sách học làm

Tôi còn đang ước được làm trò ai

Bám đeo đeo bám mãi hoài

Nghèo năm đáy giếng u oai mặt mày

Không gian cách mạng đổi thay

Mở mang từ chữ mới hay nụ cười

Mênh mông tri thức con người

Có thày có sách đường đời mở ra...

Gây lửa ngày nắng

Nóng hè cao ngất bao năm

Đu nơi Tam Đảo

nắng ngăn gió trời

Gây thêm lửa trại

luyện tôi

Mà chau lòng nắng

lóng nơi cha nằm

THÍ THẢO TRÊN NHỮNG NẾO MÂY

Trời cao

mây trắng rừng xanh

Bao tầng trắng tóc

phúc lành bấy nhiêu

Trần gian

cha trái mấy chiều

Còn ngậy bóng núi

cánh diều còn bay.

Không trung có tiếng thì thào

Củ khô củ tươi sao nhiều thế

Lò đốt liên hồi chẳng hề vơi

Có ai biết không đâu sinh củi?

Mà sao sinh sôi ngòm cả trời

Kiểm tìm lòng nhốt ôi quả vậy

Cá không có nước cá sống sao

Ruộng nào sâu đáy đâu là ruộng?

Chỉh cá đốn sâu đâu theo Người

Trời đất thánh thiện và qui đời

Ở trong con người khó phân đôi.

Kìa thơ

Muôn đời thơ vẫn là thơ

Vẫn trau chuốt gọt vẫn mơ gió lành

Nhịp đời công nghệ sóng xanh

Thơ ta sống chậm hóa thành lẻ loi

Thoảng khi thêm thứ nầy nòi

Khen bà chửi trộm lòng lời nhân văn

*Thơ như hơi thở tinh thần
Sao câu từ lạ lại thành thơ hay?!*

*Lại như tràn cốc nước đầy
Đanh xưng thơ... xưng tên đây... hoá bùn*

*Khóc vì nhân thế vì hơn
Tôi ơi tỉnh giấc sáng đường thơ đi.*

Ký sự tuột rơi

Trượt chân ngã gánh đồ gồng
Trèo cây tuột rớt tay không đã đành

Biết bao chẳng níu vương vảnh
Tinh hoa cao ngất gãy cành ngã rơi

Bính quyền tiền cửa chùa ơi
Chọn trao gửi hỏ ai người ta tin

Chuyện gì sai số thì tin
Tinh hoa sung rụng lòng tin “niết bàn”?

Tuột rơi rơi tuột trái ngang
Nhuốm ôi ôi nhuộm bao trang sáng hồng?.

Lũ và tu

*Đường mưa trượt ngã đã đành
Mưa làm núi đổ trôi gần trôi xa*

Rào Trăng vừa mới hôm qua
Mười ba chiến sỹ núi à núi ơi*

Hôm nay Hương Hoá lại rồi
Hai hai chiến sỹ núi ơi núi à*

THÌ THẢO TRÊN NHỮNG NẸO MÂY

*Miền Trung đất mẹ trắng xoà
Núi thi nhau đổ tặng hoa nào cần*

*Xót thương thương xót vô ngần
Sơn Tinh ngả mũ lũ vân trắng trời*

*Một lần lũ cuốn... cả đời
Lũ chồng bão nổi mòng toi dòng dòng*

*Ở nơi trời phú yên trong
Đất lành hưng thịnh tu lòng hảo tâm.*

Khát vọng giấc mơ

(tặng nhà “vua” và nhà thơ)

Nếu không phải bây giờ

Giấc mơ nào lớn được

Nếu lối mòn điều ước

Lì, dị, ngược buông tay?

Nếu không phải bây giờ

Trái ngọt nào thuở trước

Nuôi thơm hồn mãi được

Giữa cảnh trận hôm nay?

THÌ THẢO TRÊN NHỮNG NẾO MÂY

*Nếu không phải bây giờ
Giấc mơ con đẽ mãi
Đa tầng chiều ma mại
Lạc loài nào khôn người ?*

*Trước rộng dài trí tuệ
Con người và công nghệ
Ma trận nào xử thế
Ươm mầm sống xuân xanh.*

Mẹ thiên nhiên

Mẹ thiên nhiên người vận hành vũ trụ
Trái đất này một hành tinh nhỏ nhoi
Cái vi mô trong vĩ mô tổng thể
Những vật thể trong quần thể mà thôi

Bao cuồng tai* ập mang đến từ trời
Và Chúa trời lại ra tay cứu rỗi
Cho con người một niềm tin siêu khả
Đùm bọc nhau kiến tạo cùng vượt qua.

* Lũ lụt bão, sóng thần, dịch bệnh, núi lửa, nạn châu chấu...

Mộng mơ Đà Lạt

Tạm biệt em chốn phù sa huyền thoại
Lạng Bìan nơi vẫy gọi cao nguyên
Thành phố ngàn hoa ngàn thông phố núi
Thành phố trong sương khắp khởi vào xuân

Đà Lạt mờ sương tím chần ắp ủ
Cho mầm xanh hoa trái đầy cành
Cho đồi thông thành bức tranh thủy mặc
Địu dịu xanh ảo mờ núi trang thơ

Đà Lạt nắng thủy tinh vàng bờ ngõ
Mịn sắc hoa nhòa mắt nai tím lòng
Đồi thông nghiêng soi bóng hồ xanh phẳng
Ánh hoàng hôn nổi hẹn bếp lửa hồng

*Đêm Đà Lạt đến rồi sao mãi không
Voi mộng mơ mờ bầy sắc cầu vồng
Như tình ta bao tháng năm là thực
Mộng mơ rồi tiếp nối mãi khôn nguôi*

*Đà Lạt quay về mộng mơ núi trôi
Ngàn sắc hoa mộng kiều sa bất tử
Mỗi ngọn thông một tình ca phố núi
Ngàn bon sai miên man đứng giữa trời*

*Xiết sao tình người ngọn nguồn xứ sở
Tùng ngôi nhà hoà nét vẽ kiều sa
Quên thiên nhiên tô khung trời mãn nhãn
Phóng túng lãng mạn dệt thành mộng mơ.*

Lý Sự

*Ai hiểu tôi, rõ nhất là tôi
Bao nhiêu cái gòn lưu hiện mãi
Bản ngã vương mại giấu nhem tôi
Ai đâu có biết ngoài dương dạ
Mới thoảng hương qua đã phản hồi...*

*Làm thân cở đại, hay cở đại
Biết chi lưu luyến cở thụ bơi
Nhưng dù cở đại hay cở thụ
Tốt xấu hai mặt tấu song đôi
Con người giới định thường là vậy
Có Thánh nhân mấy vẫn khuyết voi.*

Mây trắng về trời

(kính dâng mẹ Hoàng Thị Hàng)

Đọt ngọt quá quê ta
Mẹ ơi người ẩn danh
Trọn cả đời lấp lánh
Chồng, con, cháu... quan lành

Ngày nắng mưa chông chênh
Sen thấp lửa hồ xanh
Cây xum xuê cành lộc
Mây trắng bay giấc lành

THÍ THẢO TRÊN NHỮNG NẾO MÂY

*Đời nón mê chân trần
Vật nâu nhuộm bạc màu
Quên lụa vàng gấm vóc
Thiên đại phúc dài lâu*

*Trời ngát hoa vòng vàng
Bao luyến lưu thương mến
Giấu dòng lệ đưa tiễn
Mẹ nhập thế linh thiêng.*

Mong Cái một chiều xuân

*Đi trên cầu cũ Ka Long
Nhớ về một thuở trăng rằm em anh*

*Nồm mưa trầu kín nắng xanh
Cánh chim hóa kiếp chiến tranh năm nào*

Mẩn mê Hồng Vận nao nao
Chìm trong ánh mắt nặn vào tim sâu.*

** Cây cầu Ka Long Trung Quốc xây tặng năm 1963
Biểu tượng hoà bình - đàn chim bồ câu trên đường phố Hoà Bình
Khách sạn casino, quán trà Hồng Vận.*

Mộng vờ

*Viên ngọc vờ lẫn trong cát bụi
Lấm lem buồn tàn tạ xác xơ
Ta như kẻ Trời đầy Phật rủ
Đắt em đi gọi nắng gột thơ.*

*Đã một thuở non thê biển hẹn
Đã bao ngày ấp kê bên sông
Tưởng tình ấy trọn đời bất biến
Nào hay tan tựa khói sương bông.*

*Không chằng níu mắt nào đâu thấy
Tinh rơi nhanh như gió giạt qua
Một Trời nhớ biển đòi đau cháy
Nợ duyên này ai trả hết ta?*

*Ngày oanh yến từng trao lời ngọc
Giờ còn chi ngoài xót xa buồn
Ngọc vỡ nát trần gian nghiệt ngã
Thương làm chi cho đỡ càn khôn.*

Ngon lửa Langbian

*Đà Lạt bay lên, mây trắng bênh bồng
Xanh trời xanh đất, say mờ sương trong
Phơi phới rộm lòng, rói vàng Đã quỳ,
Bướm bay trong nắng, se chiều lưu ly*

*Vào đông anh đi, thung gọi Tình Yêu
Sóng lời Than Thở, Cam Ly buông chiều
Đà Lạt thông reo, đường cong núi đồi
Khoe mình sắc tím, ngọt ngào người ơi.*

Nơi anh niềm tin...

*Chiều hạ dần buông đêm trực tuần tra
Màu áo anh mang xanh thắm quê nhà
Kim Động âm vang phù sa dấu tích
Trang vàng hào khí dịu ngọt say mê*

*Đừng giận nghe em những chiều lỡ hẹn
Nhiệm vụ trị an nơi anh gìn giữ
Có mẹ già và bao đàn em nhỏ
Xưởng máy ruộng đồng hối hả bình yên*

THÌ THẢO TRÊN NHỮNG NẸO MÂY

*Hãy vui cùng anh những tin thắng lợi
Nhiệm vụ an ninh thầm lặng chẳng sờn
Một lòng kiên trung trọn đời theo Đảng
Tổ quốc nhân dân dòng máu trong tim*

*Tự hào nghe em ngôi sao rực rỡ
Lấp lánh vai anh là nụ cười em
Hạnh phúc muôn nhà đôi ta hạnh phúc
Công an Kim Động nơi anh niềm tin.*

Ngã rẽ

Muôn nghìn ngã rẽ khác nhau

Muôn nghìn sắc tia sương đau khóc cười

Phúc Thiên ngã rẽ từ trời

Sui may ngã rẽ từ người chế công

Mất còn tín nghĩa từ lòng

Mất còn mua bán từ không giá thành

Bao la ngã rẽ tự thân

Buồn vui nho nhỏ tích vắn nhích lên

THÍ THẢO TRÊN NHỮNG NẾO MÂY

Lạc loài ngã rẽ quan tiền

Bao nhiêu chiêm trống múa lên động trời

Kít thăm Việt. Ấ nó cười

Ngồi chằm ngã rẽ anh ngồi bên song*

Người đau kẻ hả bông bong

Lặng thăm bóng mẹ lặn trong ráng chiều.

*Anh: Nguyễn Thanh Long, Chu Ngọc Anh, Phạm Xuân Thăng

Nha Trang một khúc tâm tình

Nha Trang ai đã đặt tên

Biển trong xanh óng ánh dát vàng

Kia nàng Tiên nằm nghiêng phơi bóng

Đây hòn Chồng hòn Đỏ băng khuâng

Nha Trang ai đã đặt tên

Đang cánh cung vòng tay thuyền thúng

Rặng dừa xanh trời mây soi bóng

Nơi phố biển sâu lặng Trường Sa

THÌ THẢO TRÊN NHỮNG NẸO MÂY

*Nha Trang ai đã đặt tên
Hòn nổi hòn giăng chắn bão xô
Biển hòn Tầm ngày đó ta hẹn hò
Gió làng chài em có nhớ niềm say*

*Nha Trang mai anh đi rồi
Ai nô đùa hát ca cùng sóng?
Bờ cát trắng dấu chân ai lẻ bóng
Biển yêu thương khỏa lấp trống tình anh.*

Nô lệ và tình yêu

Trải thắm chuyện tình yêu

Đâu ám ảnh nô lệ

"Đam mê" nào liên hệ

"Phiêu" bùng cháy ta nghe

Những riêng chuyện đôi chè

Đầy bao trang tiểu thuyết

Chuyện tình xứ Bạch Tuyết

*Đấu súng và hoa hồng**

Tình sử nước Pháp trông

Như mãnh quỷ phi thường

Say hơn cả dũng tướng

*Nét đậm cuối thiên đường**

THÌ THẢO TRÊN NHỮNG NẸO MÂY

*Mỹ nhân cổ Đông phương
Đẹp như chuyện hoang đường
Từng vua, quan, võ tướng
Bình biến vì yêu đương**

*Đòng thời gian muôn phương
Lửa đam mê quên mình
Tình mang tên đích thực
Nô lệ thật rung rinh.*

** Pushkin và tình địch Dantes đầu súng có liên quan đến
Natalya người vợ của mình
Chuyện tình “triệu bông hồng” của họa sĩ Niko Pirosmani với
ca sĩ Margarita*

** Tình sử Napoleon với Josephine*

** Vua Ngô, Phù Sai mất nước vì Tây Thi*

*Hán Nguyên Đế chém đầu hs Mao Diên Thọ vì tiếc người đẹp
Vương Chiêu Quân*

Lã Bố giết董卓 Trác quanh vì người đẹp Điêu Thuyền

Tích Đường Huyền Tông với người đẹp Dương Quý Phi.

Ngày cuối năm

Thế là dấu ấn niềm tin

Một năm gửi lại về miền xa xăm

Bao nhiêu dồn dập cuối năm

Hao mòn rơi rụng khó khăn trượt dài

Sau cơn cô vít tác oai

Tiền tài nhân sự miệt mài chảy trôi

Chưa từng đến thế là trời

Lâm vào cửa hẹp ai người vượt vưon?

Nguyện cầu mong ước niềm tin

Xuân sang khí phách hùng thiêng chuyển mình...

Ngôi nhà

Ông bà ta kinh nghiệm lâu đời
Nhà bền sạch là do chủ nhân
Chống mối mọt dù rất cần thiết
Phải biết xây bảo dưỡng duy tu

Chuyện ngôi nhà suy ra nhà nước
Chống thì phải đi liền với xây
Xây là chính xây là trước hết
Mới vững bền khai phóng đi lên

Thần thức trên ai mà chẳng biết
Cuộc chiến nào cũng khó đường lui
Sa chống quá tuột rơi rơi rụng
Mong không sao nhưng bụng bùi ngùi.

Ông vàng - kiến nâu

*Ngó dân Hàn Quốc mà xem
Áo xô khăn trắng họ đem trưng bày
Tục xưa cổ đám ma chay
Vào nơi triển lãm đủ ngay diễn trình
Ngoài đời cuộc sống văn minh
Màu đen dải lụa nghĩa tình chia phơi*

THÍ THẢO TRÊN NHỮNG NẾO MÂY

Đau thương chia sẻ kiệm lời

Tro vong lượm đặt một nơi khế tàng

Sang bên chùa tháp mênh mang

Khắp nơi không có nghĩa trang nhà mồ

Hoả thiêu xong đặt trong chùa

Còn ta vận mãi sao chưa động lòng?

Lệ thì cũ luật thì không

Vẫn mong trời nổi cơn giông một lần.

Nhà ta

*Thời gian bao biến cố thăng trầm
Nhà ta muốn sạch và vững mãi*

*Ta đi tìm câu trả lời thế nào đến đâu?
Sut nún xuống cấp mục ruỗng?
Nền móng, mái, cột kèo...?*

THÌ THẢO TRÊN NHỮNG NẸO MÂY

*Thực trạng thực sự đến lúc?
Trong ngoài ai mình quyết liệt?
Trời đất người, ai thế thắm âu lo?
Ta đang đi đến đâu, về đâu lịch sử?
Cơ đồ vị thế thực lực niềm tin
Ban ngày bình minh ánh sáng lâu rồi
Thêm ánh sáng nào để sáng?*

*Câu hỏi đặt ra cho tôi cho bạn
Cho đương thời chủ lực
Cho thanh niên xung kích
Mong cầu cha ông
Anh hùng chí sĩ hồn thiêng
Sửa cho nhà ta vững trải lòng bền.*

Năm tay nhau hát bài ca tết

Tết mới đến rồi, lộng lẫy quá
Bánh chưng tុt gói khói ấm nhà
Đì ùng ngọp trời sao sa tỏa
Xuân mới tình đời mở sắc hoa

Gặp nhau cuối năm độ rộn rã
Bi hài ai oán xen thật thà
Trên trời dưới chợ tha hồ lựa
Tất cả... sum vầy rượu và hoa

THÍ THẢO TRÊN NHỮNG NẸO MÂY

*Ta cùng hòa chung lễ hội tết
Tâm linh gột luyện sáng trịnh nguyên
Xua đi nhọc nhằn niềm tin tới
Hạnh phúc vào nhà sáng quốc gia*

*Tết ấm áp, ngày đầu khởi bước
Đường dài, trời mở, nắng mênh mang
Bộ cánh mới choàng tâm thế mới
Tết yêu thương chung xây thiên đường.*

Ngòi nổ

*Đù chính trực lời muôn nơi tỉnh thức
Song ngày ngày đâu đó vẫn nhắc tên
Nơi phát ngôn nơi gầm gè tố cáo
Vũ khí cho ngày thấp nển bao xa?*

*Từng nổ lực từng giải trừ thảm hoạ
Tiền lệ đâu, đâu ngòi nổ khơi mào
Lan rộng khắp, khởi động như nã pháo
Bao cam go tận thế náo động trời*

*Hạt nhân đấy thật hay là con rối...
Thế giới này chỉ một kẻ điên rồ...
Chỉ những kẻ nắm trong tay mới rõ
Xanh hoà bình hay nắm xám vì nhau.*

Ngày cho em

Em ơi hãy lắng nghe
Mimosa vàng gọi
Thế giới em và mẹ
Tháng ba nắng roi thêm

Hoa đẹp nở từ tim
Bông hồng thắm tặng em
Ngày bà Trưng bà Triệu
Ngày tôn vinh nữ quyền

Mẹ, bà là quê hương
Ngôi nhà ấm bóng tròn
Anh ru vàng trăng khuyết
Cho em rằm tròn hơn.

Ngộ mùa Phật đản

Những ngày vàng lóa cõi thiên

Con mưa đầu hạ sáng miền tỉnh không

Cánh đồng hẹp ánh vàng rờn

Đầm sông lấp chéo san chông chia lô

Đêm khuya vọng tiếng gọi đò

Choàng mình Phật thức tỉnh mơ thuở nào?

Đào đông

*Đang vào đợt rét nặng đông
Rét như tuốt lá nghẹn bông teo mầm
Sương sa mưa bụi lạnh dầm
Thương người áo mỏng dãi dầm mưu sinh
Lâu rồi nhà kính duyên tình
Mặc mưa nắng rét thay mình che cây
Nông thôn đổi mới từng ngày
Nông dân công nghệ máy thay con người
Quy trình chất lượng mỉm cười
Rau hoa củ quả đẹp tươi sạch đều
Đâu rồi hoài niệm phong rêu
Làng như thành phố cánh diều bay xa.*

Nỗi niềm tháng bảy

Mùa thu vàng nơi ấy nghĩa trang
Có một nàng vận đồ cà sa
Vân về đến cảm một nhành hoa
Rót li rượu tưới lên nấm mồ

Mắt vô định thần thờ đứng lạng
Bỗng cánh hoa nở vàng mùa thu
Và tôi kịp nhìn thấy dưới mồ
Có tiếng cười rẽ lên từ đất

Gió rì rào nói lời có thật
Tình yêu thời của thế kỉ trước
Thuở trắng non yêu nhau hẹn ước
Ngát hương bay gương nước vơi vơi

THÌ THẢO TRÊN NHỮNG NẸO MÂY

Thời gian trôi lá thư viết vội

Biên biệt rồi nhận tin báo dữ...

Bao thủy chung hoá đá lở thì

Nỗi đau đời thác lũ theo đi

Anh nằm xuống những vì Tổ quốc

Đón anh về đất mẹ ru nôi

Em yêu anh gói bằng lời hứa

Bao chan chứa cách biệt phương nơi

Đau lắm rồi thế giới con người

Sao chiến tranh mãi hoài rên xiết

Ucraina- Nga ai có biết?

Biên biệt ấy khoác lên phụ nữ

Tình yêu lại bất tử trái ngang.

Nghệ thuật

Nghệ nào cho nó vào dân?

Nghệ nào cho nó vì dân mưu cầu?

Lời nào vị thế sống lâu?

Lời nào vị thế sắc màu cần lao?

Ngày xưa làng nhỏ lao xao

Ca dao cổ tích đi vào tim sâu

Ngày nay hội nhập sắc màu

Làng toàn cầu của toàn cầu riêng chung

Sâu xa rộng lớn chưa từng

Ái tôi hơi thở đi cùng nhân dân?.

Những là mưa nắng tảo tần

Tháng mười có giấc mơ bay

Một ngày phụ nữ một ngày doanh nhân

Những là dòng máu chuyên cần

Những là mưa nắng tảo tần gần xa

Những là việc nước việc nhà

Những là cơm áo sắc hoa bên đời

Ngày này người ấy trong tôi

Trái tim tôi hát những lời tình ca.

Đanh giới?

Hiếm nhưng không ít người

Từ lúc còn rất trẻ

Mới học được ít chữ

Đâu ra vốn sống

Đã viết thơ

Chẳng bao lâu

Đã điệu nghệ

Mang danh

Thần đồng...

THÌ THẢO TRÊN NHỮNG NẾO MÂY

*Nhà thơ Đồng Đức Bốn
Vốn sinh ra nhà nghèo
Thời đèn sách khó khăn
Cả đời tay búa tay kìm
Chữ nghĩa gì đâu
Vẽ vện mấy từ vụng
Làm ra mấy trăm trang thơ
Để đời lục bát...*

*Từ internet
Từ bát ngát thông tin
Bộ môn nào cũng vụng
Đều có những nổi tiếng vĩ đại
Không phải từ học hành rèn rũa
Mà đổ do trời phú*

*Ranh giới nào cho tài năng
Một bức tranh siêu thực đa sắc màu
Rậm rì, rối rắm...phi thực
Chê bai à...
Thì có cả không hiểu biết*

*Nhưng rõ ràng vẽ cờ
Chỉ vài hoạ tiết
Ít màu, đường nét phân minh
Là bức tranh tuyệt đẹp
Còn mãi với thời gian*

*Sự đời
Trong cõi dương gian
Sáng tạo nghệ thuật
Muôn vàn
Sánh so.*

Sầm Sơn hôm nay

Sầm Sơn tôi đến hôm nay

Biển xanh xanh thắm một ngày xanh trong

Nắng hồng óng ánh nắng hồng

Sóng ru bờ cát tôi bỗng bênh mơ

Bao nhiêu trắng xóa bọt bờ

Bao nhiêu hình ảnh bây giờ là đây

Biển bờ nghìn nghịt kín dầy

Địa đàng phố mới từng ngày mênh mang

*Thật như không tưởng ngỡ ngỡ
Như là cõi sáng ngát ngan dập dìu...*

*Tôi ghen với biển thật nhiều
Biển như gương chiếu muôn chiều biển soi*

*Phố đêm điện sáng sao trời
Bình minh ló rạng phố ngời cung mây*

*Sầm Sơn ngày mới là đây
Trăm năm còn thấy phố xây bây giờ?*

Thách thức

*Đang những ngày ngộp ngộp nắng như rang
Thời biến đổi khắp địa đàng rình đập
Loạn thất bát doanh nhân bao bầm dập
Liên hồi tin bè mảng dính nhiều nhưong*

*Chưa bao giờ người dân quản tâm thường
Bao hứng chịu ngàn nắng sương bão gió
Bao làm lũi trong cơ hàn tử khổ
Cả tự do ưu việt đầy bết thối...*

Sau cơn mưa mùa ấy

Mưa trời hay nước mắt em

Suối sông đã chảy hay em ngụp đời

Trời ơi em hóa đá rồi

Có anh vá lại nổi trôi bồng bênh

Đời người thang bậc lênh đênh

Bờ vai ...em ước đến mênh mông trời

Anh như vệt sáng bên đời

Vời đi sóng gió những nơi thác ghềnh

Em như chim nhận trời xanh

Vết thương liền cánh gió lạnh em bay.

Thơ tôi

tg: chắt cụt Phúc Thành

Thơ tôi

Chẳng giống ai

Khuôn nhà tôi

Khuôn khuôn mà

Nhìn là hoa đa sắc

Người là món ăn

Nghe là âm trộn hoà

Và ví như

Người con gái

Không chỉ đẹp

Còn kiêu kì

vươn tới tầm xa

Lại ví như

Người con trai

Tay xù xì

Mon trón

Nhóm học thuật

Chấm...

Thiếu nghệ thuật

Nhóm công chúng

Chấm...

Thiếu đám đông

Thơ chạy không

Không viễn vông

Không níu kéo

Ai trái lòng

Cần thông điệp

Ham hiểu biết

Đi cùng tôi.

Trong lòng dân vọng một lời yêu

Có khi nào như hè này không?

Rải từ Bắc vào Nam nắng lửa

Rừng rậm thưa vàng dĩa báo động

Ê tông thở phố thị cong vồng

Có khi nào như hè này không?

Hầm hấp sôi dịch bệnh nóng bỏng

Mấy trận rồi ta trong chiến thắng

Nay chúng quấy cả nơi tử thần

*Từ bệnh viện vào khu công nghiệp
Về Kinh Bắc càn quét té tua
Trần chốn thiêng viếng thăm giáo phái
Ngọc Viễn Đông ngăn rào cách thưa*

*Địch với nắng đắng ngọt đọt dừa
Bao chất chồng chính quyền lo liệu
Đại đoàn kết chung tay giữa chống
Trong lòng dân vọng một lời yêu.*

Tháng ba quê tôi

Về miền quê nhân tháng ba
Mây trời đong đánh đậm đà nắng lên
Mồ hôi nồm mốc trắng men
Tinh khôi hương bưởi chong đèn giầu đêm

Sông trong con nước êm đềm
Đa Hòa rông hội vang rền bãi xưa
Nhân ong nưng nức vào mùa
Cá mèi ngược nước đón mùa lũ sau

Mái chùa thấp thoáng bóng cau
Tiếng chuông xóm đạo nhịp cầu thiện căn
Bãi ngàn dâu ấy xa dần
Còn cây hoa gạo đỏ vẫn gọi mưa

Giữa miền di sản ban trưa
Tháng ba linh hiển sáng mùa quê tôi.

Tôi trong chúng ta

*Tôi cần hiểu tôi lắng nghe tôi
Giọt trong menh mông vẫn xưa rồi
Từ trong giọt nhỏ nào tôi biết
Nồng độ hữu hại khoảng sáng soi*

*Tôi tôn trọng tôi tôn mọi người
Cầu bàn tay Chúa nâng hồn tôi
Luyện từ sâu thẳm ra vầng mới
Khát tìm nụ cười toả mắt môi.*

Tháng sáu gọi hè

Tháng sáu hè về, đồng ao cua cá
Tắm sông bơi lội, bóng đá thả diều
Nắng rang đồ lửa, trắng trời mưa lũ
Kỉ ức ngày xưa còn đó đến giờ

Quê tôi tháng sáu sông Hồng, tôi nhớ
Ngầu đỏ lưng trời, sừng sừng lừng lo
Phù sa thế đó, rừng người biển cỏ
Để bây giờ xanh thành phố ước mơ

Tháng sáu đất trời ong ong nắng gió
Ánh sáng phù sa còn đó bông phiêu
Quê tôi hương lành, chiều xanh sự sống
Tình khúc ngân nga xứ nhân tôi yêu.

Tử Đầy Sỏi Ra

*Người học rồi biết, thường đày người tài,
Không học mà biết, hiếm đày người trời.
Người tài học, như ngọc mài sáng tỏ,
Người trời thêm học, kim cương rạn ngời.*

*Học sách vỡ, như sữa nuôi cần đủ,
Trải nghiệm đời, muối mặn, gừng cay.
Lao động sáng tạo, thiên bẩm tỏa sáng,
Người giỏi dùng người, thủ lĩnh đỉnh cao.*

Tình ca xứ nhãn

Quê hương anh nối nhịp những dòng sông
Đỏ nặng phù sa đắp bồi châu thổ
Sức sống xanh ẩn trong mình trầm tích
Chiến chiến chao cùng hoài niệm tuổi thơ tôi

Quê hương anh nơi truyền thuyết bồi hồi
Chàng trai nghèo vùi trong cát trái tim
Công chúa nước nở dẹt lên bát tử
Cho ngàn sau nơi tình yêu đến tìm

Quê hương anh dấu lau sậy còn in
Nôi của bao văn kỳ sỹ tướng quân
Có phải phù sa làm lên huyền thoại
Hồn đất thiêng sáng hào kiệt mùa xuân

*Quê hương anh vàng son danh Phố Hiến
"Vạn Lai triều" thương điểm với Kinh kỳ
Văn miếu Xích Đằng- tao đàn hồ Nguyệt
Bay bổng cánh cò ngân tiếng ca thi*

*Quê hương anh từ độ ấy em đi
Qua ngôi hoá đô thị hoá cao tầng
Bao nhà máy nối cánh đồng hoa lúa
Nồng nàn xuân hương sen nhãn mênh mang*

*Mai em về quê hương anh ánh sáng
Như cây tích nhựa qua đông... chuyển mình
Toả nắng bình minh yên bình hưng thịnh
Tay trong tay ta hạnh phúc phần vinh.*

Tiệc

*Làm chính trị công tội nhiều đàm tiếu
Ai hiểu cho cả khách thể gây ra
Nhiều cạm bẫy đối lừa như việt á
Say quá đà là dính đá như chơi*

*Trước công chúng quan trường nhiều soi dọi
Đã biết rằng thời thật giả lên ngôi
Còn tập quán dù Quốc gia quốc nội
Vẫn phải vui với đồng nội xung quanh*

*Về thôi anh tuổi được nghỉ dưỡng lành
Việc của nước của dân không hết được
Người khác thay mong làm giỏi hơn trước
Đường đời cuối vương vào người tiếc không*

*Thời thoáng đang nể nang nhau quyết chống
Đù đã thôi mà hở cái đuôi trèo
Thượng tôn đấy không thể chèo với kéo
Sẵn lửa lò thiêu đốt cháy ra tro.*

Thế giới đi về đâu?

*Thế giới chưa hết toang
Đứt gãy chuỗi toàn cầu
Hậu đại dịch- lạm phát
Lại bùng phát choang nhau*

*Thế giới đi về đâu
Khi điểm nóng U - Kên
Ngày càng rền pháo súng
Toàn cầu thế hai bên*

*Thế giới đi về đâu
Khi động đất thiên tai
Ngày càng dày càng dữ
Trái đất còn giêng hai...*

*Thế giới đi về đâu
Khi trí tuệ nhân tạo
Tiến nhanh như vũ bão
Văn minh nào còn hay?*

Trống - hồng

Vẫn như câu chuyện mất bò
Dưới trên trên dưới bàn lo canh chừng
Bao lần rào dậu phen bung
Chưa vui " lỗ hồng" chống lưng lạm hà
Bao lần " bịt kín" ấy à
Vẫn kìa lỗ hồng như là mà lươn
"Nguy cơ" bài toán đó đơm
Mà sao " khoảng trống" vẫn còn chưa xa
Véo von chèo trống í a
Con đường đích đến bài ca con đường.

Thầy thuốc Việt Nam

Tinh khôi
màu trắng blu
Hỡi người thầy thuốc
hiền từ nhân văn

Từ bao
đèn sách học hành
Từ bao y lý
để thành hôm nay

THÌ THẢO TRÊN NHỮNG NẾO MÂY

Blu

áo mũ trắng bay

Giấu trái tim

phủ bàn tay " mẹ hiền"

Có từ

Chúa Phật hiện lên

Có từ rền rũa

thành nên đức y

Blu

từ lạ quen đi

Bàn tay khối óc

giỏi vì tin yêu

Quản chi

Trưa tối sớm chiều

Đúc rèn y thuật

thành siêu thành tài

Ơn người

thầy thuốc vì ai...

Một ngày xuân ấm

xây đài tôn vinh

Cầu mong

tái thiết tài tình

Trang bị thiết chế

cấu hình khuôn trăng.

Trăng và em

Vẫn cùng mình ngắm trăng quê
Em ơi có nhớ triền đê trăng mờ

Sông trăng lóng lánh trang thơ
Em mang bùa...rải bãi ngô năm nào

Chông chênh lướt mái thuyền chao
Tóc thề buông gió vương vào trăng đêm

*Còn đây man mác ánh mềm
Tay trong tay bước... sáng đêm Nguyệt hồ*

*Nụ hôn ai dấu vào thơ
Ngàn năm còn đó thẫn thờ hồ trắng*

*Nào em có thấu cho chăng
Đơn côi xa xứ trắng vàng vạc soi*

*Ánh trăng bóng núi vội vời
Nghìn trùng thức lại một nơi đi về.*

Thành phố xanh màu ánh Dương

1. Hải Dương thành phố tôi
Giấu sức trẻ trong mình
Huyền thoại miền cổ tích
Bao dấu tích Thành Đông
Là phen đậu phía đông

Canh giữ thành Thăng Long
Là trung tâm hi vọng
Miền duyên hải phù sa
Là bài ca ánh sáng
Ơi mảnh đất hiền hòa

Thành phố tựa đài hoa
Nơi giao hoà bạn đến
Nơi mến khách dịu hiền
Nào chung tay kiến thiết
Ta hát lời mê say

2. Hải Dương thành phố tôi
Giấu sức trẻ trong mình
Nơi đặc dày di tích
Bao chiến tích thành đồng
Tự hào đất Thành Đông
Bao mơ ước chờ mong
Bao lòng người hi vọng
Bình yên cả non sông
Anh hùng và tráng sĩ
Tỏa lan thơm muôn lòng

Thành phố tôi gió lộng
Nơi năng động bạn đến
Nơi mến khách dịu hiền
Nào chung tay kiến thiết
Ta hát lời mê say

THÌ THẢO TRÊN NHỮNG NẸO MÂY

3. Hương thơm mảnh đất này
Sản vật như rồng bay
Trên giá hàng các nước
Thương hiệu ta có được
Đấu chân người Hải Dương

Hội nhập cùng muôn phương
Thành phố tôi bạn đến
Bao thắng cảnh huy hoàng
Đòng Thái Bình soi bóng
Ánh hồng mới sang trang
Ánh hồng sáng tương lai.

Tôi đi tìm tôi

Qua đường vân trên đầu các ngón tay
Nào đâu thấy ai với ai trùng giống
Mỗi con người một thế giới ước mong
Vệt sáng nhỏ xua bóng đêm mọng mọng

Cả vũ trụ một mặt trời chiếu sáng
Cõi tâm linh một Thượng đế dõi nhìn
Mà như thể cân bằng không thể chỉnh
Đâu con người thời hiện đại thông minh

Đã từng sợ việc con người nhân bản
Tìm giống nhau để hàng loạt ra đời
Chọn thần tượng để học nhau sự giống
Tôi đi tìm tôi, khát cái khác mình.

Thang máy lên vũ trụ

Kiều Mai (viết tặng VD)

*Địu em bằng lời ca, hương cỏ mơ màng,
Anh họa cả mùa nhân quê ta.
Nối bậc thang lên vũ trụ, mộng寐 hát ca,
Mùa xuân nở hoa, tình yêu thơm ngát.*

*Trong giấc mơ ấy, những lời thơ bay,
Đệt nên khung trời với ánh sao say.
Nắng vàng rực rỡ trên hành nhân cổ,
Kết nối đường thơ, cảm xúc tràn đầy.*

*Vũ trụ thơ ca, hoa nở, xuân cười,
Muôn loài hát bản tình ca muôn thuở.
Anh là nguồn sống, thang máy vút lên cao,
Mang thơ ca quê mình lên vũ trụ xanh thao thiết.*

*Người thơ với cây bút, xây cầu văn chương
Viết câu thơ kết nối đất trời, từng nhịp mới yêu thương.
Nơi đây, chỉ có mơ màng, lang thang và tự do viết mãi,
niềm vui vĩnh cửu, ấm trong tim mỗi người,*

*Nấc thang lên vũ trụ, hành trình thơ bất diệt,
Đưa ta đi xa, trong bài ca hòa bình...
Muốn cùng anh vẩy nét bút hoa,
nổi bậc thang diệu kỳ, vũ trụ của tình yêu thiết tha.*

Thác Bờ mùa hoa

Hồ Hoà Bình nước dềnh lung núi
Lăn tăn reo đàn cá lội tung tăng
Áp oà gió thiu thiu ảo mộng
Chúa Thác Bờ đẹp tựa châu sa

Nắng tháng ba sông Đà vẫy gọi
Xút mùi hương trắng bóng núi ngất xanh
Rượu men lá bên mâm cỗ lá
Điệu múa xoè đám cưới mùa hoa

Hồ Hoà Bình mùa khô hạn nước
Phía bờ xa tổ máy thi công
Đù sông Hồng phù sa bột đỏ
Em gái mừng chờ gió sang sông.

Vì nhân dân

*Từ khi thế giới phẳng
Bầu trời người quang mây
Hội nhập với bản sắc...
Sẵn bàn phím trên tay*

*Thế gian này nước lửa
Nhấn chuột chạy toàn cầu
Công cụ và khai mở
Làm bánh lái con tàu*

THÌ THẢO TRÊN NHỮNG NẸO MÂY

*Dịch dã tràn năm châu
Toang thành lũy lâu nay
Cả tối tân hiện đại
Cả chốn thâm nghiêm dày*

*Phẳng và dịch ơ hay
Phản chiếu và đảo chiều
Phơi giải tận ưu việt
An dân kế bền lâu*

*Chúng ta nước chưa giàu
Trên bản đồ tâm thế
Làm được điều không dễ
Tất cả vì nhân dân...*

Thượng đế

Hàng hoá thời mở cửa
Bung cả xã hội ra
Hàng hoá bày la liệt
Kho chồng đống trong nhà..

Ông thần tài lạng lẽ
Nghỉ ngút ngửi khói hương
Quên giúp cầu Thượng đế
Chủ hàng bao vấn vương

Khác rồi thời thơ ấu
Dân giải trí bằng tiền
Điện sáng nhòa ngọn nến
Thượng đế ai khát tim.

Thu nay

Nắng thu

sam sáp

mật ong

Sông Hồng lưng lửng

cuộn dòng phù sa

Hành hao quẩn rám

như là...

Lưng còng dáng mẹ

bóng đa thuở nào.

Tình em chữ thập đỏ

(Tặng NNH)

Kể anh nghe
Chuyện nghiệp nghề
Cùng "hành trình đỏ" ...
Anh mê không nào

Niềm vui thiện nguyện
Thanh cao
Địu xoa hoạn nạn
Sáng sao tình đời

Nỗi đau sau trước
Nụ cười
Chung tay bác ái
Tình người hảo tâm

THÌ THẢO TRÊN NHỮNG NẾO MÂY

*Người gieo
Nhân đạo nhân dân
Chèo thuyền bẻ lái
Voi phần khổ đau*

*Tự hào
Những cánh chim câu
Vượt qua gian khó
Chung câu đồng bào*

*Tình em
Hun lửa gửi trao
Gió chân thiện mỹ
Thổi vào tim anh.*

Thác Bạc

Thác Bạc Tam Đảo dưới thung

Bao nhiêu thêm bậc yêu rừng bấy nhiêu

Rào rào dẻ nước bạc chiều

Trập trùng mây trắng vờn yêu lâu đài...

Dừng chân lưng núi thiên thai

Thêm vào tầm mắt dặm dài quê hương.

Vòng tròn vòng tay

Một ngày hơn mọi ngày
Tưng bừng khắp thế gian
Thời gian vòng quay đến
Tình đời chan chứa chan

Trái đất tròn cảm thức
Đành bà, mẹ và em
Cho phái mạnh cơ hội
Ngọn lửa vàng sáng lên

*Đầu biết hoa rồi héo
Đầu biết lời sẽ bay
Tình yêu thương ở lại
Ngát hương đời mê say*

*Hạnh phúc ta trong tay
Trái ngang ngoài kia ấy
Giang vòng tay cứu rồi
Lời của gió cùng mây...*

Vịnh "AI" về Thị Nở

Nếu xưa Thị Nở có "AI"

Chả tin anh Chí được sài cháo hoa

Cái lò gạch cũ ấy à

Mấy đời có được sao sa trắng thềm

Thử không dao kéo phấn kem

Thời nay vô kể Nở mèn mèn xưa

Nơi lò gạch ấy... được mùa

Mọc bao phòng ốc mây mưa tung bồng.

Viết cho ngày Đại đoàn
kết toàn dân

Ngàn đời xương máu cha anh
Ngàn đời công của thiện lành dựng xây
Lạ kì thời mới đổi thay
Vẫn qui, bổ chặt ai hay... lọt sàng

Ái hay nhiều chữ bớt tham
Sao ngoi chức lớn còn làm gian thương
Càng chăm bồi, huấn công đường
Nói: noi phụng sự; làm :phường nội tâm

THÌ THẢO TRÊN NHỮNG NẾO MÂY

*Ngó sang nội quốc xa gần
Đâu xanh thiết pháp chúng dân hài hòa
Đâu nào xanh sạch sắc hoa
Đâu nào âm ạch bài ca tiến lùi*

*Hệ kinh tài mậu đổi rồi
Đâu nền pháp chế đâu khơi, khép gì
Chống, xây đạo đức quan đi
Chống, xây ứng xử tốt từ muôn dân*

*Mới hay suy thoái bớt dần
Mới hay từng bước từng phần ...đổi thay.*

Xác lòng

Bất thường rồi có làm sao
Còn ai xác pháo lòng xao xác lòng
Bình thường như thế được không
Mà sao đến nổi thình không ngờ ngang
Lỗi này nhuộm vấy trang vàng
Niềm tin vương mắc đến ngàn vạn sau
Bám danh thân hũu làm giàu
Bạc tiền ham của cung cầu bán mua
Được ngôi ghế nóng trong chùa
Sấm vai chớp đỉnh còn mơ bạc vàng
Trước thì căn quả với làng
Tuột rơi còn lối công mang đi về
Vẫn mong gió mát thiên đê
Học làm tử tế mà về kiếp sau.

Xứ nhân mùa bão lũ

Đã biết trước mẹ Thiên nhiên dỗi
Đem Yagi siêu bão vào bờ
Vẫn không ngờ bão lụt lớn thế
Mà chủ động ứng phó chắc tay

Xứ Nhân đây, quê cha những ngày
Cả hệ thống mái nhà vũng chãi
Che chở chung không ai bỏ lại
Nơi yên bình đùm bọc nên thơ

Lũ sông Hồng vẫn ngẫu sắc đỏ
Nay đổi thay cuộn cuộn không còn
Bao nhiêu năm đê chưa thử sức
Nhưng từ chân đến mặt cứng rồi

Có một điều sui người hiểu lại
Đất ngoài đê mùa lũ vẫn xưa.

Xưa rồi ấy ơi

Chẳng biết từ khi nào
Thành tập quán mất rồi
Mắc căn bệnh thành tích
Được cái sướng tai người

Khuyết điểm nào xa xôi
Có chẳng có gọi là
Chung chung chẳng ai " chết"
Ngọt như bài dân ca

Ấy nguyên nhân xem ra
Từ hoang dã nịnh khen
Bệnh bằng lòng chủ nghĩa
Có dối gian làm nền

THÌ THẢO TRÊN NHỮNG NẸO MÂY

*Thời giấu ngày vào đêm
Cần thay bằng lòng tin
Cần đi liền minh bạch
Xóa vùng cấm sáng đèn*

*Hội nhập sâu mở cửa
Truy xuất nguồn công khai
Thanh sát soi chính sách
Giấu điểm thành hội hài*

*Tâm người vì ngày mai
Không bao giờ xối thì
Đường đi dài ưu việt
Thời gian mãi khắc ghi.*

Khã hội

*Đành rằng phả độ phảng sâu
Đành rằng kẻ hở từ lâu có rồi*

*Khác gì mớ chỉ rối bời
Ngón ngang mặt phận cả nơi công đình*

*Đặc dày... đạo dã vô minh
Vật vắn nào hóa kiếp linh tro tàn*

*Bến bờ dằng dặc dã tràng
Sáng ngày xôi đỗ lẫn màn đêm đen*

*Chất chồng ma trận gọi tên
Cơ nào kiến tạo xây nền đổi thay...*

THÌ THẢO TRÊN NHỮNG NẸO MÂY

HUNG YÊN CÒN MÃI MỘT TÌNH YÊU

Lời thơ: Văn Diên

Nhạc: Trần Mạnh Hùng

Andante (♩ = 72)

Ngày ấy bên dòng sông tuổi thơ Giếng nước
3 trong đình làng hương nhân lồng Em người con gái Kinh kỳ thướt
6 áo trắng bay Ánh mắt huyền lúng liếng em về Ngày ấy bên hồ sen mộng
(Còn) đó hương tình quê tuổi
10 mơ Dưới ánh trăng thì thầm hương lúa đồng Anh người giảng
thơ Phố Hiến đang vào mùa hương nhân lồng Sông Hồng như
13 lưới hay vì vỡ sách gió bay Dấu ước nguyện vương tím trên đê
ngóng em về thoả ước bấy lâu Có chúng mình in bóng trên đê
16 chiều Quê hương anh từ độ em đi Phù sa thương nhớ đôi
chiều Quê hương anh từ độ em đi Nhà tre nay hoá cao
20 bờ tâng Truyền thuyết vang danh trắng nhân đi vào huyền thoại Hồn đất
Nhà máy vươn cao lúa hoa chân trời mở rộng Hồn đất

THƠ - VĂN DIỄN

HÙNG YÊN CÒN MÃI MỘT TÌNH YÊU

23 Am7 G7/B C sus C Dm7 G

thiên sắc hào kiệt mùa xuân Quê hương anh vàng son Phố Hiến "Vạn Lai
 thiên âm lòng người hội xuân Quê hương anh ngày nay ánh sáng Chuyền vưon

27 C sus B \flat add9 Am7 F \sharp 7 Gm

Triều" thương diễm với Kinh kỳ Văn miếu Xích Đằng tao đàn hồ
 mình chung sức vóc đi lên Xanh thắm nắng vàng yên bình dịu

30 B \flat C sus C F sus F F sus2

Nguyệt Bay bổng cánh cò ngân tiếng ca thi hội người Còn
 ngọt Vang nhịp khải

33 C C F Dm7 Gm7 C7 F

hoàn nằng bước ta đi người ơi! Quê hương anh vàng son Phố

36 Gm/F C/E B \flat add9 Am7 F \sharp 7

Hiến Chuyền vưon mình chung sức vóc đi lên Văn miếu

39 Gm B \flat C sus C

Xích Đằng tao đàn hồ Nguyệt Vang nhịp khải hoàn nằng bước ta đi hội

42 F sus F Gm B \flat

người Xanh thắm nắng vàng yên bình dịu ngọt Vang nhịp khải

45 C sus C F Dm7 B \flat C F

hoàn ca chan chứa Hùng Yên người ơi!

rit.
a tempo

THÌ THẢO TRÊN NHỮNG NẸO MÂY

PHỐ HIẾN XANH MIỀN CA DAO

Nhạc: Mạnh Tuấn

Lời : Văn Diên

Trữ tình



Tôi yêu thành phố quê tôi bên dòng châu thổ sa bồi ầu ơ... Sen bùi nhân ngọt đầm



sâu, quả quê nhớ mãi ngàn sau đi về. Trường xưa Văn Miếu ven đê, một vùng đất



học trăm nghề giao thương. Đèn đài trăm mặc ngát hương đẹp xanh đường



phố tơ vương cánh cò. Nguyệt Hồ sóng sánh trang thơ, đường hoa giăng lối tỏ mờ trắng



sao. Nhịp cầu lắng tiếng ca dao nót trầm Phố Hiến âm vang thừa nào. Sắc màu lễ hội ven



sông rộn ràng câu hát trống quân lưng trời. Tôi yêu thành phố quê tôi tình xuân chan



chứa bao lời yêu thương. ... chứa bao lời yêu thương. (Nguyệt) ... thương. Hưng



Yên ngày mới ánh dương bài ca Phố Hiến muôn phương sáng ngời.

* *Bản nhạc đã phối âm và hát.*

NƠI ANH NIỀM TIN

Nhạc : Nguyễn Thành Trung
Lời : Văn Diên - Anh Dũng

Vui khoe hào hùng

Chiều hạ dần buông đêm trực tuần tra. Mầu áo anh mang xanh thắm quê
 nhà Kim Động âm vang phù sa dấu tích. Trang vàng hào khí dịu ngọt say mê
 Đùng giận nghe em những chiều anh lỡ hẹn Nhiệm vụ an ninh nơi anh gìn giữ Có mẹ
 già và bao đàn em nhỏ Xương máy ruộng đồng hối hả bình yên.
 Hiên dáng tuổi xuân Một lòng trung kiên vì nước quên thân Một lòng trung kiên vì dân phục
 vụ Mãi mãi theo Đảng giữ trọn niềm tin. Hãy vui cùng anh Tự hào ngheem ngôi sao rực
 sáng/ lấp lánh vai anh là nụ cười em Bình yên muôn nhà hạnh phúc đôi ta Công an Kim
 Động niềm tin bay xa Công an Kim Động niềm tin bay xa (Chiều hạ dần)
 xa Công an Kim Động nơi anh niềm tin

THÌ THẢO TRÊN NHỮNG NẸO MÂY

QUÀ TẶNG MẸ NIỀM TIN

Nhạc Nguyễn Thành Trung

Thơ Văn Diên

Ngợi ca - Tự hào

The musical score is written in a single system with ten staves. It features a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a 2/4 time signature. The melody is primarily composed of eighth and quarter notes, with several triplet markings (indicated by a '3' above the notes). The lyrics are written in Vietnamese and are aligned with the notes. The score concludes with a double bar line.

Nghe mẹ ôm con không về thăm được Nửa vòm trời đặng biết mấy cô đơn
Những trưa hè mẹ lần ra ngõ ngóng Nhìn lối mòn mẹ thăm nhắc tên
con Con vẫn biết câu ca dao về mẹ Như dòng sông thao thiết mãi khôn
ngươi Từ lòng mẹ con thành người chiến sĩ Với nhiệm vụ giữ trật tự an
ninh Trận tuyến này nhiều khi không tiếng súng Vẫn gian
nguy phức tạp vô cùng Đồng đội con có người ra đi mãi Nơi quê
nhà mẹ vắng bóng hình con Xin mẹ hiểu vì sao con gấn bó
Nghề công an trên trận tuyến nhọc nhằn Trong đêm đông con tìm ra ngọn lửa
Cho đời mình cho đất nước quê hương

MỤC LỤC

• CÙNG BẠN ĐỌC.....	2
• NHỮNG BƯỚC THƠ TRẦM HÙNG, VẠM VỖ - <i>NV.Đỗ Hàn</i>	5
1. SÁNG XUÂN.....	10
2. GIÒN TIẾNG CƯỜI XUÂN.....	11
3. ÁNH MÀU THU.....	12
4. SẮC XUÂN.....	13
5. VÀO XUÂN.....	15
6. ÀU Ồ.....	12
7. CƠ HỘI, NGƯỜI CƠ HỘI ?.....	16
8. BÁN MUA.....	18
9. TỪ TRÊN TRỜI RƠI XUỐNG VỰC SÂU.....	18
10. BẢO MẬT TRỜI.....	20
11. NGƯỜI NGĂN GIẶC LỬA VÌ DÂN.....	22
12. BẤT THƯỜNG.....	24
13. RUỘT THỊT, RUỘT RÀ ĐẬU ĐÓ PHÔI PHA ?.....	25
14. BẢO DAI.....	27
15. CỬ LÒ THÀNH TỰU.....	29
16. BẮT DIỆT.....	31
17. CÒN EM VỚI LẠI XUÂN THÌ.....	32
18. VẤP NGÃ BÊN BỜ TUYỆT VỌNG.....	32
19. CUỐI ĐÔNG.....	34
20. CHỢ.....	36
21. THÌ GIỜ THUỐC ĐO VÀNG NGỌC.....	37

THÌ THẢO TRÊN NHỮNG NẸO MÂY

22. CÁI THỜI.....	39
23. CÒN ĐÓ NỖI LO.....	40
24. CHUNG CHIA.....	42
25. DÂN VỮ CHUNG BƯỚC HÀNH TRÌNH.....	42
26. CHÈNH CHAO XANH.....	44
27. CHIỀU ĐÔNG QUẢNG BÌNH.....	45
28. DỊCH THÌ GẦN SÚNG ĐÀU CÓ XA.....	48
29. ĐỌC VỊ.....	50
30. LỜI RU TAM ĐẢO.....	52
31. ĐIỆU MÚA BÊN THÁP PONAGAR.....	53
32. EM BIỂN VÀ MẶT TRỜI.....	54
33. ĐI TÌM LỜI GIẢI CHO TA.....	55
34. GIÓNG CHUÔNG.....	56
35. ĐI TÌM CÁI LÍ THƠ NAY.....	58
36. ĐÊM TAM ĐẢO.....	59
37. ĐẮNG ĐÓT NGỌT NGÀO.....	61
38. GIẶC NỘI XÂM.....	63
39. ĐƯỜNG ĐỜI MỞ RA.....	65
40. GẦY LỬA NGÀY NẮNG.....	66
41. KHÔNG TRUNG CÓ TIẾNG THÌ THẢO.....	68
42. KÌA THƠ.....	69
43. KÝ SỰ TUỘT RỜI.....	71
44. LỮ VÀ TU.....	72
45. KHÁT VỌNG GIẤC MƠ.....	74
46. MẸ THIÊN NHIÊN.....	76

47. MỘNG MƠ ĐÀ LẠT	77
48. LÝ SỰ.....	79
49. MÂY TRẮNG VỀ TRỜI.....	80
50. MÓNG CÁI MỘT CHIỀU XUÂN.....	82
51. MỘNG VỠ.....	82
52. NGỌN LỬA LANGBIAN.....	84
53. NƠI ANH NIỀM TIN.....	86
54. NGÃ RỄ.....	88
55. NHA TRANG MỘT KHÚC TÂM TÌNH	90
56. NÔ LỆ VÀ TÌNH YÊU	92
57. NGÀY CUỐI NĂM.....	94
58. NGÔI NHÀ.....	95
59. ONG VÀNG - KIẾN NÂU.....	96
60. NHÀ TA	98
61. NĂM TAY NHAU HÁT BÀI CA TẾT	100
62. NGÒI NỒ.....	102
63. NGÀY CHO EM	103
64. NGỘ MÙA PHẬT ĐẢN	104
65. RÀO ĐÔNG	105
66. NỖI NIỀM THÁNG BẢY.....	106
67. NGHỆ THUẬT.....	108
68. NHỮNG LÀ MƯA NẮNG TỎ TÀN.....	109
69. RANH GIỚI ?.....	110
70. SẦM SƠN HÔM NAY.....	113
71. THÁCH THỨC.....	115

THÌ THẢO TRÊN NHỮNG NẾO MÂY

72. SAU CÓN MƯA MÙA ẤY	116
73. THƠ TÔI	117
74. TRONG LÒNG DÂN VỌNG MỘT LỜI YÊU	119
75. THÁNG BA QUÊ TÔI.....	121
76. TÔI TRONG CHÚNG TA.....	122
77. THÁNG SÁU GỌI HÈ.....	123
78. TỪ ĐÁY SOI RA.....	124
79. TÌNH CA XỨ NHÃN.....	125
80. TIẾC	127
81. THẾ GIỚI ĐI VỀ ĐÂU ?	129
82. TRỐNG - HỒNG.....	131
83. THẦY THUỐC VIỆT NAM.....	132
84. TRĂNG VÀ EM.....	135
85. THÀNH PHỐ XANH MÀU ÁNH DƯƠNG	137
86. TÔI ĐI TÌM TÔI	140
87. THANG MÁY LÊN VŨ TRỤ	141
88. THÁC BỜ MÙA HOA.....	143
89. VÌ NHÂN DÂN.....	144
90. THƯỢNG ĐẾ.....	146
91. THU NAY	147
92. TÌNH EM CHỮ THẬP ĐỎ.....	148
93. THÁC BẠC	150
94. VÒNG TRÒN VÒNG TAY	151
95. VỊNH "AI" VỄ THỊ NỮ.....	153
96. VIẾT CHO NGÀY ĐẠI ĐOÀN KẾT TOÀN DÂN ..	154

THƠ - VĂN DIÊN

97. XÁC LÒNG.....	156
98. XỨ NHÃN MÙA BÃO LŨ.....	157
99. XƯA RỒI ẤY ƠI.....	158
100. XÃ HỘI	160

THƠ VĂN DIÊN PHỔ NHẠC

HƯNG YÊN CÒN MÃI MỘT TÌNH YÊU	161
PHỔ HIẾN XANH MIỀN CA DAO.....	163
NƠI ANH NIỀM TIN.....	164
QUÀ TẶNG MẸ NIỀM TIN.....	165

VĂN DIÊN
THÌ THẢO TRÊN NHỮNG NỖ MÂY
Thơ

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN
65 Nguyễn Du - Hà Nội
Tel & Fax: 024.38222135
E-mail: nxbhoinhavan65@gmail.com
<https://nxbhoinhavan.vn>

Chi nhánh miền Nam

371/16 Hai Bà Trưng - Q3-TP.HCM
Tel & Fax: 028.38297915
Email: nxbhvn.saigon@gmail.com

Chi nhánh miền Trung và Tây Nguyên
65 Nguyễn Thị Định - thành phố Đà Nẵng
Tel : 023.63849516

Email : nxbhvn.mientrungtaynguyen@gmail.com

Chịu trách nhiệm xuất bản :

Giám đốc

NGUYỄN THÚY HẰNG

Chịu trách nhiệm nội dung

Tổng biên tập

ĐÀO BÁ ĐOÀN

Biên tập: Nguyễn Văn Sơn

Vẽ bìa: **Hoạ sĩ Trần Thắng**

Trình bày và sửa bản in: **Nguyễn Thu Huệ H.Y**

In: 1000 cuốn khổ 14.5 x 20.5cm; tại cơ sở in Minh Quang - Địa chỉ số 60 Lê Lai, phường Lê Lợi, Thành phố Hưng Yên, tỉnh Hưng Yên. Giấy đăng ký ĐKXB số: 3538 - 2024/CXBIPH/01 - 103/HNV. Quyết định của Giám đốc số: 1444/QĐ - NXBHNV, ký ngày 25/11/2024 . In xong và nộp lưu chiểu: Quý I năm 2025.

Thi thạo

trên những
nẻo mây
thơ

ISBN: 978-604-493-522-5



9 786044 935225

Giá: 99.000 Đ

